

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10
 Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.
 Pentru monarhie:
 1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
 1 an 14 fl.
 Pentru România și străinătate:
 $\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.
 Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garnond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.
 Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cisnădiei 3.
 Se prenumără și la poste și la librării.
 În București
 primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.
 Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.
 Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sibiu, 13 Ianuarie st. v.

Întreagă Franția se află într-o încordare teribilă.

Republicani moderați și radicali, oportuniști și intransigenți, socialiști, comunaști și boulangiști, orleaniști și bonapartiști și cum se mai numesc, cu toți așteaptă cu nerăbdare febrilă sfârșitul unui eveniment, care se pregătește.

Acest eveniment este alegerea din Paris pentru departamentul Seine.

Trei bărbați și-au pus candidatura, iar acum ei și aderenții lor poartă cea mai înverșunată luptă cu apeluri afișate pe pereții stradelor.

Unul este candidatul diferitelor nuanțe republicane, care s'au unit de astă-dată între sine și au pus numai un candidat. E dl Jacques, un mare industriaș îmbogățit, om cu vază între cetățeni, dar' ca om politic cât se poate de necunoscut și n'am putut să înregistrăm altceva despre dînsul, decât că este un aderent al ideilor dela 1848.

Se vede, că tocmai pentru-că nu este un personaj marcant, nu este pronunțat pentru nici una dintre fracțiunile republicane, s'au înțeles aceste să pună candidatura lui, nu spre a-lor întărire, ci pentru-ca reușind dînsul, să scape cu toatele de alt rău.

Alt candidat este dl Boulé, care și-a pus candidatura acum mai în urmă. El reprezintă principiile socialiste, este spriginit de puțin, are puține șanse de reușită și într'însul sigur n'avem să căutăm primejdia, contra căreia s'au unit toți republicanii.

Al treilea candidat în sfârșit este generalul Boulanger.

Adevărata luptă electorală decurge așa dîcînd numai între dînsul și dl Jacques.

Ce reprezintă generalul Boulanger? Pe sine însuși. Cine-l va sprigini? Toți aceia, care nu sînt mulțumiți cu actuala stare de lucruri.

Aderenții republicei, respective ai candidatului Jacques, prezintă pe Boulanger ca pe cea mai mare primejdie a republicii.

Îl descriu în colorile cele mai negre, îi atribuie tendențe de usurpator, îl compară cu Louis Napoleon, precînd acesta începuse a-și pregăti calea la tronul de cesar și pun în perspectivă, că alegerea lui nu poate să însemneze pentru Franția altceva, decât prope-deutica unui al doilea Sedan.

Boulanger de altă parte anunță în toate colțurile de stradă, că numai el poate salva republica, promite sanarea

tuturor relelor și află în dicționarul promisiunilor sale pentru fiecare alegător nemulțumit câte o mîngăiere.

Nu atât pentru programul său politic, care este compus mai mult numai din generalități, (care le poți lua și într'un chip și într'altul, ca d. e. „republică națională“, „revisuirea constituției“ etc.), cât pentru războiul ce a declarat actualiei stări de lucruri, pentru nemulțumirea ce el exprimă față cu guvernul și parlamentarismul de astăzi, precum poate și prin modul său original de luptă, prin sgomotul și chietuilele neobișnuite ce face și-a câștigat înaintea poporului francez popularitatea ce pe și ce merge devine republicei tot mai periculoasă.

Prin aceste a reușit la alegerile din alte departamente și pe aceste se razimă acum în candidatura sa pusă înaintea Parisienilor.

Ear' în Paris terenul pentru Boulanger poate fi mai roditor ca ori-și-unde. Predilecția pentru lucruri nouă, extraordinare nicăiri nu este mai mare, precum de bună seamă nici nemulțumirea cu guvernamentul de astăzi.

Ear' de va reuși Boulanger în capitala Franței, putem fi siguri, că aceste din urmă are să-i mulțumească isbînda.

Și de aceea dîcem, că el reprezintă negațiunea, cine este cu dînsul, nu voesc altceva, decât schimbarea celor existente, nu-și dă seamă despre celelalte scopuri ale lui Boulanger, afară de acela de a răsturna.

Astfel apoi înțelegem, cum se face, că nici bonapartiștii, nici orleaniștii n'au pus candidat la Paris, ci cu toți află de bine a lăsa pe partizanii lor să voteze cu Boulanger.

Ear' după toate aceste înțelegem, pentru-ce atîta încordare în Franția din cauza unui singur vot de deputat.

Dacă reușește Boulanger și în Paris, se pregătește o mare primejdie pentru republica parlamentară și nimenea n'ar pute spune astăzi, cine a învins, când ea va fi căzut!

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 13 Ianuarie st. v.

Legea militară în dieta Ungariei.

În ședința de alaltăieri au vorbit numai deputați opoziționali. Coloman Törs a combătut mai ales siluirea limbii, precînd Emeric Uray s'a încercat a distragă pe părinții patriei prin o polemică în contra „tinerilor urieși“, cu care și-a permis tot felul de glume inocente. Deputatul Carol Eötvös în-

ainte de toate și-a bătut joc de Ștefan Tisza, contele Aladár Széchenyi și contele Iuliu Andrassy, și apoi a încercat să dovedească, că toate dispozițiunile proiectului de lege militară din 1868, care atunci au fost respinse și decătră majoritate, au devenit mai târziu lege cu ajutorul acestui cabinet. Eötvös a vorbit aproape o oră întreagă. Lui i-a urmat Desder Szilágyi, pe a cărui vorbire o publicăm în extras la alt loc al ziarului nostru. Pe la sfîrșitul ședinței s'a întemplat și un mic incident, un reencontre între ministrul de honoară baron Fejérváry și deputatul Iuliu Iusth. Precînd vorbea adevărat Szilágyi, ministrul Fejérváry a clatinat odată din cap, la ceea-ce Iusth i-a strigat: „Spre a înțelege aceasta, nu e destul să fie cineva general!“ Când s'a ridicat ședința și deputații au părăsit sala, ministrul Fejérváry s'a întors către Iusth și i-a zis: „Grobianități nu sufer!“ Ear' Iusth i-a răspuns: „Fă-ți-o altfel!“ Cu aceasta s'a terminat schimbul de vorbe. Dar' baronul Fejérváry, mergînd mai departe, a zis cu voce înaltă, așa că toți dimpregiur lui l-au auzit: „Obrăncii nu sufer!“ Aceasta numai decât i-s'a adus la cunoștință deputatul Iusth, care a trimis la ministrul doi secundanți, pe contele Gabriel Károlyi și pe Iuliu Lits. Acestia au primit apoi dela ministrul explicațiunea, că el, ce e drept, a zis, că nu sufer obrăncii, aceasta însă nu l-a privit numai pe deputatul Iusth. Prin aceasta s'ar fi terminat incidentul.

Austro-Ungaria și Rusia.

„Journal de St. Petersburg“ se ocupă cu expectorările unei foi militare ce apare în Viena asupra raporturilor dintre Austria și Rusia. „Reichswehr“, acesta e numele foi respective, a zis, că adevărat nu există nici un motiv pentru un conflict între Austria și Rusia. Rusia tot atât de puțin ar să se înceapă ceva cu Galiția și cu Ardealul, precînd de puțin ar avé Austria să lăcomească la Polonia congressională ori la Volhynia. Există la toată întempleră o concurență între cele două state în ceea-ce privește Orientul, această concurență însă nu ar avé de ce să devină într-o dușmănie sângeroasă, deoarece-terenul e destul de mare, spre a pute satisface, în conțelegere reciprocă, aspirațiunilor amînduora. „Reichswehr“ s'a provocat apoi la programul oriental al Austriei ce l-a dezvoltat contele Kálnoky, care are drept basă dezvoltarea independentă a popoarelor din Balcani, și la asigurarea diplomației

rusești, că ea nu aspirează decât la eliberarea popoarelor balcanice de sub jugul turcesc. De aci apoi face foaia militară concluziunea, că amîndouă principiile pot să existe unul lîngă altul și fără de război. „Reichswehr“ ține, că o înțelegere între cele două puteri ar fi chiar și atunci cu puțință, când va fi sosit sfîrșitul Turciei. La fine, „Reichswehr“ pretinde cea mai energioasă apărare a sferei de interese austriace în Orient, dar' protestează totodată în contra părerii, că un război cu Rusia e scris în stele, fiindcă poziția continentală a Franței ori a Germaniei ar reclama ori ar ține de posibilă o asemenea eventualitate. Austro-Ungaria nu e o putere de ajutor de a doua mână, ci o putere mare de rangul prim, care își are propriile și puternicele ei interese ce reclamă imperativ o scutire și apărare independentă înaintea de ori-ce alt angajament.

„Journal de St. Petersburg“ înregistrează cu mulțumire acest articol „pentru Rusia foarte amical“ și observă, că limbajul de acum ar fi putut să se întrebuinteze tot atât de bine și mai înainte, căci atitudinea Rusiei de un an încoace e neschimbată aceeași.

Misiunea rusească în Abissinia.

Asupra mult pomenitei misiuni rusești în Abissinia sub conducerea Cazacului liber Așinoff, despre care se crede acum, că a plecat la Tașura-bai lîngă gulfu dela Aden, stă în „Sviet“ o scrisoare datată din 30 Decemvrie 1888, din care extragem următoarele:

După acest raport, misiunea ar consta din aproape 200 persoane afară de Cazaci, dintre care singur numai Cazacii din Caucaș formează o sotnie (100 oameni). Se dîce, că toți sînt oameni sdraveni și chiar și cântăreții bisericesci știu fiecare câte o meserie. Ei au luat cu sine toate cele trebuincioase pentru o colonizare. Așinoff susține pe cheltuielile lui pe toți Cazacii ce sînt disciplinați milităresce. Scrisoarea se sfîrșește cu cuvintele: „Ne-am hotărît deci să luăm asupra noastră inițiativa unei întreprinderi grandioase, fără nici un mijloc pecuniar și singur numai cu un proviant de pesmeț, dar' cu credința firmă în Dumnezeu și în speranța ajutorului din partea oamenilor cu inimă. Sfînta Rusie ortodoxă nu-și va lăsa oamenii, care sînt gata să-și jertfească vieța pentru ori-ce interese ale ei.“

Cestiunea Samoa.

Cu privire la această cestiune, a primit „Vossische Zeitung“ o depeșă din Londra, din care se vede, că guvernul englez intervine acum pentru punctul de vedere american în această cestiune. După aceeași depeșă, guvernul englez este foarte preocupat de evenimintele pe Samoa și a hotărît a menține tractatul, conform căruia nici o putere europeană nu poate să-și câștige o influență covârșitoare pe Samoa. Se dîce, că Anglia și America lucrează în această afacere în deplină înțelegere.

Din dieta Ungariei.

Reproducem în cele următoare părțile esențiale din vorbirea lui Desider Szilágyi, fiind una dintre cele mai marcante din desbaterile asupra legii militare:

„Înaltă casă! Nu mă folosesc de introducerea obicinuită, când dîce, că momentul principal, pentru care trebuie să primim poezia din proiect, este a se căuta în situația externă. Dacă am avé prospecte de pace, nimic nu m'ar îndupleca să primesc aceste poveri. Nu stăm sub o presiune momentană, admit că monarhii sînt iubitori de pace, guvernele sînt preacate și că în fiecare an sporesce conștiința siguranței, a precauției și a sîngelui rece.

„Și cu toate aceste nimenea nu va tăgădui, că această stare este numai o pace prolongată din timp în timp fără nici o garanță. La Vest marea cestiune, care a pus tată în față pe cele două națiuni mari, n'a suferit în timpul din urmă nici o schimbare, ear' la Ost, unde interesele noastre și anume în prima linie ale statului ungar sînt atinse imediat, raporturile sînt încă tot în fierbere și n'au aflat încă punctul de repaus.

„Monarhia nu se poate sustrage de sub necesitatea de a face totul pentru sporirea puterii sale de apărare, precum și alte state fac în vederea celor două elemente de nesiguranță. Alianțele noastre ne obligă să ne sporim puterea armată în mod treptat. Dar' alianțele sînt făcute numai pentru anumite scopuri și eventualități, ele nu cuprind toate interesele noastre și astfel rămîne adevărată aserțiunea celui mai mare strateg al timpului nostru, că cea mai de căpetenie garanție a fiecărui stat zace în puterea sa proprie. Din acest punct de vedere sînt gata să aduc jertfele materiale, care le pretinde proiectul, deși am avé lipsă de bani pentru scopuri interne de stat. De altă parte nu găseam oportunitate inițiam reforme în puterea armată, care pot fi bune, dar' pot procura pe un șir de ani o stare de nesiguranță și oscilațiune. Mai departe nu este permis a se lega de proiect astfel de cestiuni, care nu sînt legate de puterea de apărare a

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Post mortem.

Și dacă cu moartea pe veci sînt legat, Cu dînsa de-acuma mă simt împăcat; În suflet n'am nici o părere de rău — De jalea ta numai 'mi-e sufletul greu;

Tăcere în casă și șoapte p'afară;
 În giuru-mi ard pacinic faclii lungi de ceară,
 Se string curioșii cu fețele triste,
 Cicoanele ochii și-ascund sub batiste;
 Ear' tu stai deoparte uimită și mută,
 Pustiu fără margini, 'ți-e lumea tăcută,
 Ochiul 'ți-e sec și perdut al tău gînd . . .
 Un clopot s'aude departe plîngînd
 Și-ți dîce, că 'n veci nu mă pot deștepta . . .
 Îmi vine să plîng de durerea ta.

În casa-mi de scînduri acumă mă'nueie,
 Se bate ciocanul lugubru pe cuie,
 Un vaiet se nălță, prelung, năbușit,
 O soră mă plînge sub vîlu-i cernit;
 Acum mă ridică opt brațe pe sus
 Și calea se 'ncepe la cei care nu-s;
 Doi oameni în fracuri, căciuli de-amiral,
 Cosciug-u-mi ridică 'n trăsura pe braț,
 Pe capră un cioclu mbrăcat în paiță
 Pornesc trăsura funebră la pas . . .

Alt cioclu în urmă răsleț a rămas,
 Așadă o scară, se urcă posac . . .
 Pe rînd de pe poartă încet se desfac
 Postavuri cernite și albele bărne,
 Un alt mort le-așteaptă la porți să-i afine . . .

Convoiul la locul de-odihn' a ajuns,
 Un frate-și mai șterge-acum ochi 'n ascuns,
 Pecînd cîntărețul, pe nas și subțire,
 Mai cîntă o „Vecinica lui pomenire“ . . .
 Și slujba o 'nceie preotul solemn, —
 Se lasă în groapă cosciugul de lemn . . .

O, par'că te vîd cum, trezită p'o clipă,
 Atunci simți cum trece p'a morții aripă
 Un suflet ce-o lume să-ți fie era . . .
 Și plîng, și plîng de durerea ta.

Al. I. Hodoș.

Laocoon.

— Notife. —

De
G. B. Duică.

(Urmare)

Cum am mai spus, Lessing combate abuzul, mania de a fabrica descrieri poetice, un păcat atât de generalizat pe atunci și cu atîta influență asupra gustului contemporanilor, încât până la o vreme nici Lessing nu-l desconsidera deplin și după cuviință. Rămă-nem deci și noi la scriitorii ce o reprezentau trăind nemijlocit înaintea lui Lessing ori deodată cu el. Se înțelege, că trebuie să re-

nunțăm și la explicarea ei din curentele veacului. Explicarea aceasta ne-ar prea depărta dela temă și nici nu ne-ar lămuri pe Laocoon mai bine, decât exemplele ce le vom aduce. Englezul Thomson este reprezentantul ei de frunte. Brockes l'a tradus în nemțesc. Haller, Kleist, Gessner au scris ca el. Sentiment puțin și detalii multe de nesuferit este caracteristica, adevărat defectele acestei poezii. Și totuși Brockes, care n'are nici șchițe de poezie în el, are vază pe vremea lui. Să dăm un pasagiu din opera lui de căpetenie.

„Tocmai ninsese gros și apoi plouase; dar' repede se făc ger; omelul ce tocmai se topia, înghiețea de mânia lui. Ceața netedă a pomilor părea că-i de cristal; cum se schimbase deodată, par'că se îmbrăcase cu oteluri. Lăstarele, și cele mici și cele mari, erau inundate, învăluite de o umezeală aproape înghiețată de jumătate. Ele erau acoperite deplin cu ghiță clară; și cea mai mică ramură e înfipită în cristale de ghiță, care sînt de șapte-ori mai groase decât ele. De aceea crengile se pleacă încovoiate, deoarece-ghița este grea. Astfel ostirea pomilor seamănă la figură cu palmii, la strălucire cu candelabrele de cristal de munte.“

Așa scrie Brockes, variînd aceeași temă, lauda Domnului, care ne-a așezat în natura ce o descrie el, în nouă volume! Dacă Nemți l-au uitat, i-au făcut „dreptate“, vorba lui Gervinus. Dar' dacă ridem cu haz, când îl vedem, că el se încearcă să descrie până și mirosul florilor, și dacă zîmbim une-ori la combinațiunile lui musicale de vorbe,

nu putem uita nici-decum importanța acestor manifestări. Gervinus o spune așa. Veacul reformatiei avușese elementele unei poezii naive. Al șeptesprezecelea veac a trecut cu vederea puterea productivă a fantasiei, el a avut o poezie a sentimentului, mai ales religioasă, și alta a minții, a rațiunii, didactică. În idila mai rămăsese o suflare de spirit poetic adevărat, productiv. Dar' și formele aceste erau bîtrâne, tocite. Simburele reînvierii exista însă. Un simptom a fost tocmai exagerările ridicole indicate la Brockes *), a fost deșteptarea sensualității, fără de care nu există fantasie și deci nu poate exista nici poezie. Brockes este încaput, favorizat și de influențe străine; este poezia descriptivă. Haller și alții stau sub influența lui, și fără îndoială sînt și mai de talent și condensează idei într-o limbă cu putere. Lessing va scoate din el un citat. Eu aleg altul. El descrie o dimineată, povestea ajunge la păstor.

„El mină ciurda leneș de vaci cu trupuri grele și cu vesele muguri prin poteca rotată. Ele rățesc domol pe unde înverdesce trifoiul și nutrețul și seceră iarba gingașe cu limbile aspre; dar' el se așază la o cascadă și strigă cu cornul pe echo, puternic. Când rațele depărtate lungesc umbrele și lumina obosită a lui Phöbus se cufundă în liniștea răcoroasă, ciurda sătulă, umflată din belșug, aleargă cu muguri pline de dor la grajdurile

*) Drept curiositate însemn, că Brockes a venit și în Ungaria în călătoriile lui. Într-o poezie spune apoi, că aici a răgut plantații de „Kürbisse“

locuite. Păstoru salută pe bărbatul seu, el se uită cu bucurie la ea, copiii veseli se joacă împrejuru-i. Și după-ce au muls laptele dulce din uger, părechia obosită se așază lîngă mîncările rele“ ș. a.

Sînt descrieri din Alpi, care au inspirat în vremile mai de aproape o seamă de opere vecinice. A lui Haller nu-i așa. Dar' se-i facem dreptate.

În anul 1728, scrie Erich Schmidt, doi tineri elvețieni cutrierau patria lor oarecum nedescoperită încă, rămasă înapoi în privirea literară și cunoscută cuminților oameni din șesurile germanice nordice numai prin producția ei de brînză. Intenția lor pronunțată era să înțeleagă natura, nu produsele artei ori duchului omenesc. Botanisanu, vedeau cei mic, admirau ce-i mare. Evlaviosul gînd, ce frumos și ce rațional a întocmit Dumnezeu lumea, nu-i părăsia. Glicerul, păru-l de munte, picătura de rouă îndemna pe acesti teleologi la slujbă dumnezească. În același timp un Hamburgian se preumbla comod prin grădina sa din Ritzenbüttel, este Brockes, și sîrbătoria „pămîntescile plăceri în Dumnezeu“ la tot privilegiul, mirosind o hiacintă, privind un fir de iarbă verde, ascultînd o broască. Seara pune în versuri aceste impresii. De oameni uitase. Alfel erau Elvețienii nostri. Alpii, ce i-a scris Haller un an după călătoria aceea sînt ceva mai mult decât o simplă poezie descriptivă de felul celor condamnate de Lessing în Laocoon. Haller combatea în satire patetice depravația orașului seu natal și o compara cu virtutea

monarhiei și a statului nostru. Aceasta guvernul trebuie să o considere, dacă nu voese să zădărnicească apăsarea obiectivă a proiectului în conformitate cu situația europeană.

„Guvernul are să poarte grijă, ca deodată cu sporirea poverilor să se afle și mijloacele de a inspira națiunii simpatie și încredere față cu armata.”

Cât pentru sporirea cheltuielilor vorbitorului se află înaintea unei dileme. Sau nu și-a împlinit ministerul de război până acum datorită de a reduce după puțin cheltuielile, sau, fiindcă voese să se ajungă pe viitor cu aceleași cheltuieli, deși contingentul se sporesce cu 7000 soldați, se va pute face aceasta numai pe socoteala instrucțiunii soldaților și a promptitudinii în armată.

Cestiunea voluntarilor este pentru inteligență foarte importantă. Dar părerea vorbitorului este, că această importanță tot s'a exagerat. Al doilea an de serviciu pentru aceia, care n'au făcut examenul de oficeri, nu este destul de motivat, căci pentru asigurarea puținței de a face examenul este de ajuns, că se consacră un an de zile exclusiv numai pentru instrucția militară. Prin anul al doilea se subordonează scopurile vieții civile mai mult decât este necesar scopurilor armatei.

În cestiunea limbii maghiare la examenele de oficer vorbitorul nu vede afirmarea elementului de cultură maghiară, nici conturarea unității armatei. Însă va ușura în mod esențial depunerea examenului, dacă se va face în limba, în care tinerii și-au făcut instrucția anterioară, și prin aceasta se pot cuceri simpatia națiunii.

Cel mai mare pond îl pune vorbitorul pe §. 14. Este vorba de a renunța la dreptul votării recruților, garantat prin legea din 1867. S'a făcut încercarea de a documenta, că textul §-lui 14 nu se deosebește în mod esențial de §-ul respectiv din Art. de lege XL. dela 1868. Ei bine, atunci de ce nu se învoiesc guvernul să rămână textul clar și la înțeles al clausulei dela 1868: că satorirea contingentului de recruți pentru armata comună se face pe 10 ani? Până când nu se răspunde la această întrebare, vorbitorul interpretează textul proiectului așa, că contingentul de recruți se statorosește pentru vecie. Ear' votarea contingentului de recruți odată pentru totdeauna este o vătămare a Art. de lege XII: 1867, crează o nouă afacere comună și este un pas către centralizarea monarhiei.

Organizația proprie dualismului, precum și interesele cele mari, pentru a căror apărare a fost creat Art. de lege XII: 67, pretind, ca dispozițiunile acestei legi să fie observate cu strictețe și claritate. Art. de lege XII: 1867 dispune, că apărarea este comună, ear' despre modalitățile, instituțiunile și factorii apărării conține trei feluri de dispozițiuni. Ântâiu recunoaște Coroanei dreptul conducerii, comandei și al organizației interne a armatei. A doua recunoaște națiunii în cea mai mare măsură constituțională dreptul de a da recruți, de a întregi armata, de a satorii modul de recrutare, timpul și modalitățile serviciului militar. A treia normează, că sistemul de apărare nu este o afacere comună, ci se ține de afacerile, care sunt a se regula prin învoire reciprocă.

Creatorii Art. de lege XII: 1867 au mărturisit, că prin introducerea obligămintului militar general este posibil, că se va paraliza în interesul stabilității armatei o parte din dreptul de a vota recruți.

Această paralizare nu însemnează, că printr'însă se pierde dreptul de a vota recruți al dietei ungare. Căci paralizarea se face numai pe un period hotărât, prin urmare din vreme în vreme trebuie să vină un termen, în care dieta intră în întreg dreptul său de a vota recruți.

Pentru liniștire s'a mai spus, că satorirea poverilor, care vin asupra fiecărui stat din monarhie, nu este o afacere comună, ci se va satorii ca și cuota din vreme în vreme prin învoire liberă. (Va urma).

O sârbare literară în București.

(La Aniversare a „Revistei Noue”).

Cetim în „Democrația”:

„Revista Nouă” și-a sârbătorit printr'un banchet intim anul întâu de activitate literară și artistică și începutul anului al doilea de viață. La acest banchet prea puțin din ai sei au fost împedecați de a veni, și fără îndoială cei prezenți au regretat lipsa d-lor Al. Vlahuță poetul, Valbudea sculptorul, Georgescu sculptorul, Radu Rosetti, P. S. Ghenadie al Rîmnicului și a dlui Ioan Ghica, ministru plenipotențiar la Londra, căruia și s'a trimis imediat o telegramă, la care d-sa a răspuns, mulțumind tuturor celor dela „Revista Nouă”.

Dar' toți aceștia sunt ai „Revistei Noue” și „Revista Nouă” a lor; toți aceștia iubesc și lucrează pentru ea, — când însă cei prezenți s'au gândit, că sunt doi, care s'au dus de vecie din mijlocul acestei lupte pline de jertfe și de entuziasm, — când s'au gândit la Ispirescu și la Iulia Hajdeu, regretul a fost o adâncă durere și cele mai emoționate toaste au fost ridicate în memoria acestor două mari talente.

Banchetul a avut loc într'un salon dela restaurantul Frascati. În mijlocul mesei erau d-nii Hajdeu și dl Sturdza, ear' împrejur deoparte și de alta și în fața lor erau d-nii: Urechia, Mirea, Ionescu-Gion, Bianu, De la Vrancea, Lugoșianu, Speranță, C. Dimitrescu (violoncelistul), V. Bileiurescu, D. D. Racoviță, Pitiș, Cattina, Voreas (pianistul), Ghionis și Adamescu.

Pe menu fiecare fel de bucată era poezie cu numele unei bucăți literare, istorice sau artistice publicate în „Revista Nouă”.

La supă era porecla: supă la *Trandafloff*. Se scie, că studiul *Trandafloff* este de dl D. Sturdza. Dl Sturdza cetesce porecla supei și — zimbând — spune comensilor: „Supă este singurul fel de bucată, din care nu gust nici-odată, îmi veți permite dar' să nu gust nici din *Trandafloff*”. Dl Hajdeu atinge în glumă chestia rusească. Dl Sturdza earși cu delicatețe declară, că d-sa „nu uresce nici un popor, dar' că își iubesc neamul mai mult decât pe ori-care altul, și bine ar fi să nu imiteze popoarele pe poporul roman în cuceriri, căci poporul roman avea cel puțin în cuceriri dreptul civilizației față cu popoarele barbare”.

În tot timpul mesei conversația a fost îndreptată asupra diferitelor cestiuni literare și artistice. Când a venit rândul toastelor, de felul lor scurte, vii și pline de entuziasm, cel dintâiu toast a fost ridicat de directorul „Revistei Noue”, de dl Hajdeu.

B. P. Hajdeu. Dlor, fiindcă s'a făcut mult cas de era nouă, se-mi permiteți să închin această cupă pentru toți aceia, care au început ceva nou, pentru aceia, care au început „Revista Nouă”. Între era nouă și „Revista Nouă” nu e decât o asemănare de

un cuvânt din două și o mare deosebire: cea dintâiu reprezintă politica de felul ei schimbătoare, cea de a doua reprezintă literatura și arta, eterne amândouă. Dar' ca să închin tuturor, eu, care vă declar, că în totdeauna am fost spiritualist, trebuie să închin și pentru cei doi dispăruți dintre noi, pe care îmi pare că-i văd printre noi. Închin dar' această cupă pentru cei vii, care lucrează pentru literatura și arta națională, și pentru cei duși, care vor rămânea pururea printre cei dela „Revista Nouă”: Petre Ispirescu și Iulia Hajdeu.

V. A. Urechia: Directorul nostru, dlor, Hajdeu, ca o găină harnică și înțeleaptă prin vîrstă, el mai bătrîn

O voce: Hajdeu e vecinic tînăr!

V. A. Urechia: Fie, așa îl crezi și eu, dar' tînăr sau bătrîn. a adunat o mulțime de pui în giurul seu; dar' printre pui a sciut să stringă și câțiva pui bătrâni inimoși și harnici; pentru cei tineri s'a închinat; eu închin pentru cei mai bătrâni, pentru d-nii Sturdza și Ioan Ghica; amândoi, ca miniștri și ca scriitori, în totdeauna s'au preocupat de cultura neamului românesc.

De la Vrancea: Se cade ca noi cei mai mici să răspundem celui mai mare al nostru, dlui Hajdeu. Și fiindcă d-sa a făcut o asemănare și o deosebire între „era nouă” și „Revista Nouă”, eu închin pentru deosebire. De sigur ați ghicit pentru cine. Între nimic și tot nu există decât deosebire. Închin pentru „Revista Nouă”.

D. Sturdza: D-lor, s'a spus cu drept cuvînt de dl Hajdeu, că d-voastre excludeți politica din lucrarea d-voastre literară și artistică; s'a spus de d-sa, că în giurul acesei mese și călimare condeiele d-voastre perd nuanțele politice. Așa e, și așa e bine. Dar' se ne înțelegem la cuvinte. Credeți, că dl Hajdeu a spus din întâmplare, că faceți artă și literatură națională? Nu, de sigur. Ei bine, eu scotesc, că d-voastre făcînd literatură și artă națională, faceți politică, și încă cea mai solidă politică națională. Da, d-lor, căci ce a salvat existența popoarelor a fost desvoltarea limbii lor și ridicarea în limba lor a monumentelor literare. Să dea D-șeu, d-lor, să realiași d-voastre marele vis al generațiunilor, care a redoptat neamul românesc. Închin dar' pentru marele și frumosul d-voastre scop: pentru arta și literatura națională, — și pentru acel tînăr militar, pentru dl Bileiurescu, care, neavînd astăzi loc de jertfa sîngelui, și-a jertfit banul pentru un așa de măref scop.

Bianu: D-lor și amici, este cineva, care se află departe de noi. Acesta lucrează pentru „Revista Nouă”, lucrează din departe, ca și cum ar fi în mijlocul entuziasmului nostru. Subiectul seu este vast și greu. El sub formă de scrisori s'a însârcinat să aducă o lumină viuă asupra unei probleme istorice din redeptarea poporului românesc. Epoca lui 48 este vecină cu epoca noastră și totuși din cauza atător mari lupte și lipsei de odihnă, această epocă ne apare tulbură. Ioan Ghica a răspândit o lumină viuă asupra acestei întunecimi vecine nouă. Și Ioan Ghica a dat „Revistei Noue” preste 20 de studii de această valoare. Să trăască Ioan Ghica, fermecătorul istoric al celei mai frumoase epoci din viața poporului românesc.

V. Bileiurescu: Eu mulțumesc dlui Sturdza pentru deosebita onoare ce mi-a făcut prin toastul d-sale, asigurându-mă, că frumusețea scopului pe mine în totdeauna m'a făcut să uit acesuimea jertfei. Eu ridic acest pahar *pro memoria* acesuia, pe care nici-odată nu o

voiu mai cunoaște, dar' o voiu admira. *Pro m*

Ionescu Gion: Iubesc bătrîni, căci înțelepciunea și înfrînarea entuziasmului n

Hajdeu: D-lor,

pentru acei care nu mai sunt, — sunt portretele lor, astfel că în ședințele solemne imaginile tuturor sunt de față. Numărul este întreg. Nimenea nu lipsese. Eu vă doresc domniilor-voastre să trăiți cât de mult, dar' pentru că s'ar pute întâmpla, ca unii dintre noi, și mai ales eu, să nu mai fim chiar la banchetul anului viitor, propun ca pentru aceștia să se lase câte un scaun gol la banchetele noastre. Pe aceste scaune vor sta umbrele acesora, care și după moarte își vor aminti cu drag de „Revista Nouă”.

V. A. Urechia: Așa e, că morților li se aduc colivă, vin și luminări: daruri materiale, — dar' despre ce vorbesce Hajdeu sunt alte daruri mai mari: admirația noastră, — și alte scaune: inimile noastre.

D. Sturdza: Să facă bunăta domnul Hajdeu să părăsească gândurile cele triste. Națiunea românească așteaptă dela domnia-sa marele tesaur al limbii românești. Noi îi vom tăia vîntul lungă pentru opera sa eroică.

Hajdeu: Mă condamnăți la viață.

De la Vrancea: Oamenii mari nu mai sînt ai lor: oamenii mari sînt sclavii națiunilor libere.

Bianu: Și tineri și bătrîni se cuvine să ne ridicăm contra directorului nostru, când îl vedem sclavul unei dureri atât de mari, încât nu-l părăsește nici în mijlocul sârbătorilor. Propunerea d-sale este sinistă. D-lor, Chinezii, care au cultul strămoșilor, depun într-o cameră tăblițele cu biografiile morților lor; pe aceste tăblițe stă scrisă viața fiecăruia, cu defectele și calitățile lor. „Revista Nouă” va face parte din tăblițe pentru cei-ce ne vor părăsi.

Nu ne trebuesc dar' scaunele propuse de domnul Hajdeu. Sînt contra acestor propuneri sinistre.

T. D. Speranță: Apoi văd, că și anecdota trebuie să vorbească contra directorului nostru, care a lăsat să se înțeleagă, că ar fi vorba despre mai mult de două scaune goale. Sînt contra directorului nostru. Și, ci-că un om întâlnește un car funebru și vede în el pe cel întins cu picioarele înaintea; și întreabă pe un altul, că de ce-l duce cu așa alai în car. Îl duce să se plimbe, răspunde acela. Bietul om rămase pe gânduri, apoi zise: „Apoi dacă e vorba de plimbare, mai bine pe jos în două picioare, decât în așa car!” Și eu îi spun directorului: șeu, că e mai bine pe jos.

D. Sturdza: Și eu mă ridic hotărît contra dlui Hajdeu. D-sa se gîndească la cele două milioane de Români, care s'ar revolta la gândurile sale triste. Aceia vor să aibă neapărat „*Magnum Etymologicum*” dela d-sa. Noi îi urăm ani mulți și fericiți, fără portret și fără scaun.

Voci: Să trăesci! Să trăască domnul Hajdeu!

Hajdeu: Gîndul meu, d-lor, nu este sinistru, ci poetic. După Urechia, omul când moare rămîne în inimă. Dar' sînt inimi și inimi; inima nu e tocmai locul special al celor perduți. Bianu susține, că locul lor este în „Revista Nouă”. Propunerea mea era poetică și simbolică, ear' nu deloc sinistă și materialistă. Vă repet, că eu nu cred decât în trista poezie a morții, ear' nu în moarte. Omul nu moare. Cimitirul este o garderobă, în care o-

leuna

deu.

pei

se

r.

ă,

or

și

și

și

și

și

și

și

și

și

și

și

și

și

și

și

și

și

și

și

și

și

și

și

și

și

și

și

și

și

și

și

și

și

și

și

și

mul își depune rămășițele materiale. Spiritul omului fălăie etern și în giurul meselor noastre trebuie să-și aibă scaunul seu. Un om cu inimă poetică poate vedea ca pe umbra lui Banco pe acela care s'a dus dintre noi.

Urechia: Earși contra lui Hajdeu. Lui, cum bine a spus dl Sturdza, neamul românesc nu-i permite să se gîndească la moarte. El scie, că la 1859 era mort pentru neamul românesc, atunci când era arestat de Ruși. Un an de zile m'am trudit, și la 1860, prin proteste pe la consuli și diplomați, Hajdeu a putut intra liber în țeară. El, ție, căruia nu i-a plăcut paradisul pravoslavnic, își urăm ani mulți în iadul românesc.

Și dl Hajdeu a trebuit să cedeze urărilor calde și entuziasmului celor care închinau pentru d-sa. După aceste toaste scurte și solemne, De la Vrancea a citit legenda lui „Neghină” și „Speranță”, o poveste în versuri.

La 12 oare noaptea comensii s'au despărțit pe deplin mulțumiți de solemnitatea sârbătorească a acestei prime aniversări.

CRONICĂ.

Numire. Președintele tribunalului r. din Cluj a numit pe practicantul în drept fără diurnă Gavril Haller de practicant în drept cu diurnă la trib. reg. din Cluj.

Maghiarizări de nume. „*Budapesti Közlöny*” publică următoarele schimbări de nume: Tecla Fischl în „*Léva*”; Adolf Grünhut în „*Tolnai*”; minoreni Maria, Iosif și Mateiu Tangel în „*Argenyi*”; Lebos Kohn în „*Kun*”.

S'a deschis în Blaj oficiu telegrafic împreunat cu oficiu postal.

Archiducele Francisc Salvator este, precum se scie, frecuentat al academiei militare și ca atare el nu se poate însura. Și deoarece cununia Archiducelui Francisc Salvator cu Archiducesa Maria e hotărîtă să se țină în toamna anului acestuia, Archiducele mire va trebui să părăsească academia. Deja s'au făcut pașii pentru aceasta; Archiducele va fi numit ca oficer la regimentul de dragoni „*Ducele de Lotaringia*”, care staționează în Viena.

D-șoara Bărsescu, cum aflăm în „*Neue Freie Presse*”, a primit decretul, prin care ea s'a numit actriță de Curte. Decretul e subscris de Maiestatea Sa Monarhul. Deodată cu d-șoara Bărsescu au fost numiți actori de Curte d-nii Hübner și Devrient.

Un Maghiar cu losuri false în România. Cetim în „*Pester Lloyd*”: Poliția din București a deținut pe un individ de naționalitate maghiară, în a cărui posesiune s'au aflat mii de losuri ungurești, pe care voia să le vîndă în București. Există bănuiele, că acele sînt false, și procuratura de stat a făcut deja pașii de lipsă, spre a afla, dacă individul respectiv este în realitate ceea-ce pretinde a fi, adevăratul reprezentant al unei bănci din Budapesta.

Cas de moarte. Căpitanul Istriei Dr. Francisc Vidulich a murit alaltăieri. El a fost un liberal vechi dela 1848, parlamentar excelent, un stilp al partidului italian și un aprig adversar al Slovenilor din țeara litorală a Austriei. Dr. Vidulich a făcut multă vreme parte din parlamentul austriac, dela 1830—1890 a fost vice-președinte al casei deputaților, mai pe urmă a aparținut clubului Coronini, dar' circa de trei ani s'a retras din viața politică. El a murit în etate de 70 ani.

Boboteaza în București. Vineri în 6 l. c. la oarele 11 și jum. dimineața, regele însoțit de șeful casei militare, a mers în trăsura la pavilionul ridicat pe cheul stîng al Dâm-

străbună. Este didactic. Alpii au tendență serioasă, reformatorică. Orașanul bolnav caute-și leacul la țeară. Haller vorbea așa, ca un antecesor al lui Rousseau. „Tu fericit popor, pe care nesciuită te-a ferit de toate relele ce se țin suita de cultura orașelor”. Și în poesia lui tremură elegiul dur după pacea dela țeară. Elvețienii lui sînt adevărați oameni naturali, nu sciu ce-i vinul, căsătorile le sînt curate, bucuriile simple, corpul sdravîn. Orașanul găsește o galerie de tablouri aici, vede pe vîntătorul de căprioare, vede „făina alpilor”, cum îi dîce cam ciudat brânzei, privește peisajele despărțite de lume prin șirul Alpilor și întră iarna în coliba unde trăesc fericite trei generații, unde ascultă vorbele lor, între altele și povestea, „cum a sdrăbit Tell jugul aspru, pe care jumătate Europa îl poartă încă”. Astfel răsuna din munții elvețieni, la Haller, antîia-oară losinea în Tyrannos, pe care Schiller o repeți cu atîta putere, după care Goethe luă un motto democratic pentru Götzt al seu. Libertatea și cumpătarea sînt învîțăturile de frunte ale poesiei lui Haller; e didactic.

Primăvara*) lui Evald Kleist asemenea nu o cetesci aji cu mai mult interes, deși poesia aceasta a fost „triumful” acestor descrieri și simți în ea o putere ce ai fi dorit să fie mai bine folosită. Pe vre-o douăzeci de pagini des de tipărite, el își descrie po-

topul, primăvara, câmpurile, pe țeranul la plug, răboiul, curtea și grădina țeranului cu toate galițele și florile, visurile lui, un păstor de capre, o vîntătoare, crîngul cu paserile și cu porumbi, pajistile cu vermi și fluturi și albine, o insulă păduroasă, torențele de ploaie ș. a. Toate aceste legate prin câteva exclamații, în care poetul laudă liniștea dela țeară ori înțelepciunea Creatorului, ca și Brookes, o temă a timpului, se înțelege. Lăsați-mă, dîce el, să preamăresc pe Domnul și Tatăl lumii, care împrăscie harul seu preste noi prin rațele soarelui, roua și norii cu ploaia! Dar' vreau să dau un exemplu și dela el. Sîntem în curtea țeranului.

„Un pom, sub care strămoșul lui a trăit trei generații, umbresce casa învîlă de viață, apărută de spini și garduri. O baltă strălucesc în mijlocul curții și din aparenta ei adîncime lucesc iocana cerului. Ea furnică de blîndii ei locuitori; cloșca se vaieță la termur și strigă pe rățuicele ce le-a clocit și acum înnoată, ele fug de glasul mamei mascere, taie valul și rod papura. Cu gîturile întinse și sbierînd, găsele alungă pe focosul căne din drumul puilor; apoi copilași cu puf se joacă, își cufundă capul în apă și se opresc în echilibru dînd din picioare. Dincolo aleargă o copilă sprintenă cu coșul peștiș subsoară și urmărită de găinile ce sbieră de le auzi de departe. Acum ea se opresce și le înșală, prefăcîndu-se că le aruncă auriile graunțe, apoi le toarnă deodată și se uită la ele cum se ceartă și culeg cu ciocul. Mai încolo pîndesc iepurele alb în borta întunecată și își învîrtesc ochii roșii. Din că-șită iese rîdînd porumbița cea galbînă și

și scarpină caafa cu picioarele roșetice și zboară la tovarășul de pe coperiș” ș. a.

Kleist a fost prieten bun cu Lessing. Dela el va fi auzit dar' Lessing, ce ne spune în *Laocoon*, că el nu era mulțumit cu *Primăvara* sa, că nu-și închipuia să fi făcut, cine scie ce ispravă, și că de ar fi trăit ar fi schimbat-o; el se gîndia cum și unde să găsească mijlocul, de a pune în ordine naturală sumedenia de tablouri ce le-a scos pe nimerite din natură. Dintr'un șir de tablouri cu puțin sentiment ar fi creat o ordine de sentimente cu puțin tablouri.

M'am întins la vorbă aici pentru motivul, că acest soi de descrieri este și unul din defectele cele mai generale și la posibile noastre ardelenesce și unguresce, de novele ori povestiri se nu mai vorbesc. Să dau și din aceste un exemplu? Și dacă-i să dau, la cine l-aș găsi mai ușor, decât la domnul redactor al „*Familiei*”? Îl iau tocmai din o colecție, pe care nu sciu cui i-a dat prin gînd să o pună după altele și între premiile ce s'au împărțit astă-vară la o adunare de ale noastre culturale, și din care mai ales o poezie despre fata română, deplorabilă ca și celelalte, se declamă încă prin multe locuri; de aceea mă opresc tocmai la domnul Vulcan și citez un cas analog după păcatul lui, deosebit după material, îl înțeleg în raport cu cele citate dela Nemți. Domnul Vulcan ne descrie în *Sicman Batori* doi ficiori osândiți la moarte; și se vede că dînsul ar

fi dorit să trezească în inima cetitorului un fel de iubire, de compătimire pentru ei, o compătimire, care în inima lui Batori, nemilosului, nu se va născă, astfel că, după ideea „poetului”, noi vom trebui să ne scîrbim ușor și deplin de un tiran monstru. Ideea este comună. Dar' ce mijloace a găsit poetul nostru pentru trezirea acestui sentiment de milă? Altul mai ingenios n'a găsit, decât să ne descrie ce odor de frumusețe erau ei! Și să ucidă atîta frumusețe! El îi descrie:

Cei doi semeni
Erau gemeni!
Ambii ei
Tinerei,
Cin de miei,
Porumbel,
Gingași crini
Fără spini,
Ca și 'n flori
Roua 'n țori.

Cetitorul se-și pună aici întrebarea: Ce se gîndesc eu aici? Ce chip își alcătuesce fantasia mea din acești miei, porumbi, crini și din aceste flori și picături de rouă? Eu nu văd decât doi „tineri” așa cum „mi-i” închipuiesc eu, nu cum „și-i” va fi închipuit poetul și cum ar fi se ni-i închipuim și noi. Căci altfel la ce atîta vorbă? La ce atîta colorit confus, copilăresc? „Copilăresc”? Sînt compariții și sînt frumoase, vor dîce unii. Frumusețe vor fi fost, când au fost noie. Aji sînt monete tocite. De comparat poezii adevărați compară de obicei când vreau să explice ceva necunoscut, ceva mai greu de în-

teles, prin ceva cunoscut, spre pildă o mișcare sufletească prin ceva analog din natură. Analogiile dlui Vulcan sînt foarte inferioare, căci sînt foarte comune.

Și poetul continuă:

Unul nalt,
Celalt
Un picuț
Mai micuț.

Brookes ne spusese despre cristalele de ghiață, că erau de septe-ori mai groase decât lăstarele ce le învîlău; Vulcan ar fi putut să ne spună mărimea și în policari măcar!

Cel mai mare
Nalt la stare.

Se înțelege, trebuie să mai și repeteze, că era „înalt la stare”, numai „înalt” n'ajungea.

Lat în piept,
Falcie drept,
Braț vinjos,
Gros la os.

Gros la os! Aici se pare că l'a analizat anatomic. Gros la os! Nu-i frumos?! E sîlnic. Dar' mai la vale voi căuta câteva paralele între veteranul poet Vulcan și un poet tînăr de ai nostri. Anticipez una aici, se se vadă cum sensibilizează dl Coșbuc aceeași însușire, puterea. E vorba de Tabăra: El trece 'n șir de taberi, cum trec secerătorii Prin holdele răcoapte; cu brațul seu robust Deschide-o cale lată pe unde-i drum îngust, El zboară fortunat prin rîndurile dese Și 'n veci cu biruință din grele taberi iese.

(Va urma.)

*) Aparută și în o broșură în Universitätsbibliothek a lui Reclam jun. Lipsca. Cetitorul curios poate găsi dar' o probă completă aici.

boviței, spre a asista la ceremonia sfințirii apelor. Regele a fost întâmpinat la sosire de casa civilă și militară, și apoi a ascultat serviciul divin ce s'a oficiat de I. P. S. S. metropolit-primat, încungurât de înaltul cler, față fiind ministrii, generalul Florescu, N. Blumberg, înalți demnitari ai statului, mai mulți domni senatori și deputați, colonelul de Poppen, majorul Youssouf Kénan Bey și căpitănelul Mucler, atașai militari ai Rusiei, Turciei și Germaniei, precum și oficerii generali și superiori, care nu aveau trupe în paradă. În launtrul pavilionului se aflau asemenea și drapelul trupelor din paradă, înșirate în fața-i pe cheiu. În momentul când se puse Sfânta Cruce în apă și se întonă cântecul: „În Iordan botezându-Te Tu Doamne!”, tunurile de pe dealul Spirei începură a da salvele obișnuite. La terminarea ceremoniei, M. S. regele, sărutând Sfânta Cruce, beu din aiasmă, ear' înaltul cler învoacă binecuvântările Atotputernicului asupra regelui și reginei. Drapelul pornesc apoi la corpurile lor în sunetul imnului național, ear' trupele prezintă armele. După aceasta merge regele în procesiune la malul gârlei, unde asistă la aruncarea Sfintei Cruci în apele Dâmboviței, după tradiționalul obicei, și încungurât de toate persoanele, care au luat parte la această ceremonie, primi pe cheiu în fața pavilionului defilarea trupelor aflate în paradă. Regele avea lângă sine pe I. P. S. S. metropolit-primat, care în tot timpul trecerii trupelor le stropia cu aiasmă. Generalul de divizie Cernat, comandantul corpului II. de armată, precum și șefii de corpuri, pe măsura ce treceau pe dinaintea suveranului, se opriau, luând loc în dreapta Sa. Trupele au defilat în ordinea următoare: Toate musicile corpurilor garnisoanelor; școala de ofițeri; câte o companie din: batalioanele 2 și 3 de vânători, din regimentele 1 de geniu, 6 și 21 de dorobanți cu drapelul lor; câte două companii din: regimentele 2 și 3 de linie cu drapelul, asemenea câte două baterii din fiecare regiment al brigădei 2 de artilerie cu drapelul, precum și câte un escadron din regimentele 1 de roșiori și 3 de călărași și la urmă un pluton din escadronul 2 de tren. După terminarea defilării, M. S. regele s'a întors la palat, la oarele 12 și jumătate.

Regele bavarez Otto, despre care se scie, că trăsesse în castelul Fürstenried ca alienat, după-cum se scrie din München, merge spre mai bine.

La curtea din Petersburg va fi în luna lui Iunie a. c. adunată multă lume princiară, cum spune „*Novoe Vremia*”. Vor sosi atunci în capitala Rusiei: regele și regina Danemarcei, regele și regina Greciei, principele de Wales, marele duce de Hessen, principesa Alice și șahul Persiei.

Artileria franceză și rusă. Dintre toate statele Europei, Franța are mai multă artilerie, ea se prepară mereu pentru un eventual război european. Austro Ungaria are abia 1616 tunuri, Italia are 1694, ear' Germania 2365 tunuri. Rusia însă are până acum 3370 de tunuri, adică de două-ori mai multe ca Austro-Ungaria, ear' Franța are 5166 tunuri, aproape atâtea câte are Austro-Ungaria cu Germania și Italia laolaltă. Tunurile statelor din alianța triplă sânt 5675; Rusia cu Franța laolaltă au 8536 guri de foc, așadar cu 2861 mai multe ca statele triplei alianțe.

„Asociațiunea transilvană”.

Nr. 249/1889.

Proces verbal,

al comitetului „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”, luat în ședința dela 4 Ianuarie n. 1888.

(Urmare).

Nr. 7. Direcțiunea despărțământului IX. (Șimleul-Silvaniei) subterne prin hârtia ddo 25 Decembrie 1888 Nr. 21 protocolul adunării generale a despărțământului, ținută la 6 August 1888 înainte și după prânț în comuna Domnin, dimpreună cu suma de 55 fl. întrați din taxe dela membrii ordinari. Din protocolul adunării se vede:

1. Că premiile stabilite în adunarea din anul 1887 s'au distribuit după-cum urmează:
 - a) învătătorul din Basesci Ioan Chira a primit o vacă cu vițel;
 - b) învătătorul din Domnin Ipate Todorean a primit o scroafă cu purcei;
 - c) învătătorul din Șimleu Petru Longin a obținut premiul de 20 taleri;
 - d) învătătorii Nicolae Maxim din Hurez, Ioan Oltean din Pereciu și Gavrilă Hossu din Crasna, au primit câte 10 taleri;
 - e) 32 elevi ai școlii din Domnin au primit cărți, batiste, ghiete și recuise de scris.
2. Că la formarea premiilor numite au contribuit:
 - a) G. Pop din Basesci cu o vacă cu vițel și cu o scroafă cu purcei;
 - b) Dr. I. Nichita cu 20 fl. v. a.;
 - c) institutul „Silvania” cu 20 fl. v. a.;
 - d) Alimpu Barbolovici, vicar, cu 10 fl. v. a.;
 - e) Demetriu Coroian, protop., cu 10 fl. v. a.;
 - f) Andrei Cosma, dir., cu 10 fl., ear' restul l'a supliniit despărțământul.
3. Că s'au încasat cu ocaziunea adunării cu totul 60 fl. v. a. și anume: 55 fl. dela membrii ordinari vechi și noi, ear' 5 fl. dela membrii ajutători; la cesti din urmă se adaugă și suma de 18 fl. întrați în decursul anului ca ajutoare.

4. Că s'a decis, ca suma de 23 fl. întrați dela membrii ajutători să se lase la dispozițiunea despărțământului pentru promovarea scopurilor culturale ale aceluia.

5. Că adunarea generală viitoare se va ține în comuna Tresnea, rămânând ca sub-comitetul să fixeze termenul ținerii. (Ex. Nr. 393/1888).

— Se adevărește primirea sumei de 55 fl. v. a. cu aceea, că membrilor noui li-se va extrada diploma numai după-ce vor fi obținut aprobarea adunării generale a „Asociațiunii” și vor fi răspuns și taxa pentru diplomă de câte 1 fl. Concluzul referitor la distribuirea premiilor, precum și însemnarea celor-ce au contribuit la formarea acelor, servesc spre plăcută știință.

Reținerea sumei de 23 fl. pentru scopurile despărțământului se ia cu aprobare la cunoștință. (Va urma.)

VARIETĂȚI.

(Minunile chirurgiei). La Bologna în Italia s'au făcut 4 zilele aceste două operații dintre cele mai grele. Un om în vîrstă de 37 de ani, care avea tumori sifilitice la creeri, era aproape să înnebunească. A fost dus la spitalul din acel oraș și doctorii i'au dis, că dacă va mai aștepta așa vre-o trei săptămâni, are să înnebunească de tot și are să moară, ear' dacă va primi să i-se deschidă capul, spre a se încerca distrugerea tumorilor, atunci sau poate să moară sau poate să se vindece.

Bolnavul a primit operațiunea. I-s'a ras pîrul capului, i-s'a scos o bucată pătrată din partea de dindărăt a țestei capului, i-s'a distrus tumorile cu un instrument anumit, scoțându-i-se și o parte de creeri ramoliți. I-s'a pus bucată de os la loc, lipindu-se cu o materie foarte cleioasă și subțire, și ați individul se află sănătos.

— A doua operație s'a făcut la un bețiv, care avea fum în creeri. La acesta operația a fost mult mai ușoară.

I-s'a făcut o gaură mică și rotundă la frunte și o alta mai sus de ceafă. Pe urmă prin gaura dela frunte i-s'a băgat țevă unei suflători de cauciuc și prin ajutorul ei i-s'a scos tot fumul din cap. Gaura din frunte a fost astupată cu aceeași materie cleioasă ca la cel cu sifilis, ear' la ceafă a fost lăsată liberă, ca să iasă din cap fumul ce se va produce pe viitor.

POSTA ULTIMĂ.

Viena, 24 Ianuarie n. Banca austro-ungară i-s'a scădut talonul cu 1/2 procent.

Roma, 24 Ianuarie n. Gladstone nu vine aici. În Vatican sînt oameii foarte desamăgiți, deoarece-ce de această vizită se legau anumite speranțe.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 25 Ianuarie n. Curia a cassat din oficiu hotărîrea adusă de tribunalul din Arad contra generalului Traian Doda, fără considerare la motivele din cererea de nulitate a acesteia, fiindcă tribunalul a respins fără pertractare legală obiecțiunile făcute de Doda contra acusei.

București, 25 Ianuarie n. În decursul desbaterii în cestiunea franco-porturilor a declarat presidentul camerei Catargiu, că dacă guvernul nu va lua în considerare promisiunile făcute de dinul relativ la restabilirea franco-porturilor, el va refusa pe viitor mai sprigini guvernul. Carp combatte propunerea, ținînd, că restabilirea franco-porturilor ar fi de folos numai statelor, care n'au încheiat convențiuni comerciale cu România. Astăzi se continuă desbaterea. Este de prevădut, că propunerea va căde.

Budapesta, 25 Ianuarie n. Casa deputaților. Jeszenszky face guvernului imputări preste imputări. Președintele admoniază casa să nu se bătuească unii pe alții. Această enunțare produce în stînga extremă contradicții sgomotoase. Tumultul s'a potentat, când președintele a declarat, că a suferit pentru patrie mai mult ca aceea, care îi fac imputări. El nu acceptază dela acei domni lecții de patriotizm. În sfîrșit a liniștit președintele spiritele iritate. Udvardy și Csátár au mai vorbit contra proiectului.

Madrid, 25 Ianuarie n. Regina-regentă a avut un atac de amețală, când era să meargă la sfințirea bisericii Stului Francisc, în urma căruia n'a putut asista la ceremonie.

Bibliografie.

A apărut în Brașov, în editura autorului, **Încercări și propuneri**, compuse de George Moian, învățător la școala centrală de fete în Brașov. Op premiat cu medalia de aur pentru lucrări industriale la expoziția cooperativă din Craiova 1887. Cuprinsul broșurii este:

I. Cursurile de industrie de casă pentru tinerimea poporului român din suburbiul Scheiu în Brașov (anii 1887 și 1888).

II. Cursul public de industrie de casă pentru învățători în anul 1887.

III. Plan pentru instrucțiunea lucrului în școlile populare și în special în institutul pedagogic-teologic ort.-rom. din Sibiu.

IV. Părerii despre încercările întreprinse în favorul lucrului de școale (industriei populare).

Broșura conține figuri în text.

„Convorbiri Literare”. Anul XXII, Nr. 10 pro Ianuarie 1889.

Cuprinde: Ochiure istorică asupra inamovibilității judecătorilor, de Al. Papadopolu-Calimach. Raportul lui Barbu Stirbeiu către Kiselef, (urmare).

Un drum greșit, novelă de Duiliu Zamfirescu.

Lascar Viorescu, de Wilhelm Kotzebue, trad. de A.

Aelius Lanua. Ad Varum. Architas. O. de din Horatiu, traduse de D. C. Olănescu. Hîrtii vechi, de G. I. Lahovari.

Poesii populare, de A. Vicin.

Bibliografie.

Correspondență.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiuni:

— 9 Februarie st. n. a. c. imobilele lui George Dimitrievits decătră judecătoria cerc din Verșet.

— 27 Februarie st. n. a. c. imobilele Catalinei Obradovits nasc. Karapecz decătră judecătoria cerc. din Verșet.

— 20 Februarie st. n. a. c. imobilele Elisavetei Littahorsky decătră tribunalul reg. din Biserica-Albă.

Edicte:

A se insinua pretenșiunile în 45 de zile: — la rămasul după Adam Csiska (din Țermura) la tribunalul reg. din Arad; — la rămasul după Damaschin Zimcea (din Șipet) la trib. reg. din Timișoara.

Concursuri în provincii:

— Contra I. Bonk în Buziaș. Conc. coms. Antoniu Virter; massa crt. Dr. Maur Breuer. Term. de ins. 11 Februarie; proc. de licuid. 25 Februarie n.

— Contra Adolf și Samuil Springer în Dej. Conc. coms. Dominic Todorifi; massa crt. George Grădovics. Term. de ins. 9 Martie; proc. de licuid. 1 Aprilie n.

Posturi vacante:

— Un post de notar classa a II-a la tribunalul reg. din Zalaegerszeg. — A se adresa la autoritățile competente.

— Un post de subnotar la judecătoria cerc. din Nagykáta, cu sșlar de 500 fl. și relut de curțir 100 fl. — A se adresa la autoritățile competente.

— Un post de notar la tribunalul reg. din Pojon. — A se adresa la autoritățile competente.

Căldarul zilei.

14/26 Ianuarie.

Iulian: S. P. uciși în Sina.

Gregorian: Policarp.

Soarele: răsare 7.34, apune 4.53.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 25 Ianuarie, 6 oare dimineața.

Prostiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 786.1)	Diferența din preajmă	Temperatura dină Celsiuz	Maximul și minimul de Celsiuz temperatură	Direcțiunea vîntului
Observată				
750.0	+2.7	-8.2	-2.1 — 8.4	V

Din țeară, 23 Ianuarie, 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsiuz	Vîntul direcția	țîria
Budapesta	763	-8.0	NO	1
Sătmar	762	-8.4	NV	4
Cluj	761	-4.4	O	1
Orșova	764	-1.4	NO	1
Timișoara	763	-3.7	NV	3
Arad	761	-5.7	NV	2
Panciova	762	-3.4	N	1

Sosiți în Sibiu.

La 24 și 25 Ianuarie n.

Hotel „Neurivier”. Contele Pálffy din Mediaș. Ohme, Krauss, F. Abeles, Murșan, Kohn și Altenberg, comercianți din Viena. Stf. Bărbos, cu soția, învățător din S.-Georgiu.

Hotel „Împăratul Romanilor”. Contele Bethlen, căpitan din Cismădie. Szenkovics, comerciant din Elisabetopol. Konrad, com. din Cluj.

Hotel „Melzer”. Zoltan Welles, jurist din Cluj. Iosif Fülöp, comerciant din Budapesta.

Economic.

Declarați insolvenți. Gregoriu Mathey, comerciant în Sibiu, a fost declarat insolvent din partea reuniunii de creditori din Viena, de asemenea Kajetan Esztegár, comerciant în M.-Ludoș, încă e declarat insolvent. Contra acestui din urmă s'a deschis concurs; termenul de licitație e 26 Martie a. c. la trib. reg. din Turda.

—

Calea ferată vicinală a Făgărașului.

În această afacere s'a făcut în sfîrșit un pas hotărît către realizarea planului. Reprezentația municipală a Făgărașului a hotărît în ședința ei din 15 a. l. c., ca pentru crearea unui capital de 400.000 fl. în acții să se iee în 50 de ani deardîndul câte 22.000 fl. din prisosul fondului pentru construirea drumurilor comitatense. Deocamdată se tractează numai de linia Făgăraș—Sibiu, căci a continua linia dela Făgăraș mai departe spre Homorod e cu neputință, lucrul rămîne în suspens până la alte hotărîri. Cestiunea construirii liniei Făgăraș—Zernecki află mai multă trecere și e mai bine întîmpinată ca aceea a construirii liniei Făgăraș—Homorod.

—

Nouele pasapoarte. Ministrul de finance

Tisza a adresat tuturor municipiilor următoarea înconștiințare cu privire la întrebuintarea pasapoartelor celor noue: Ca răspuns întrebărilor mie adresate în afacerea întroducerii de blanchete nouă eriarale, timbrate, pentru pasapoarte cu format nou, înconștiințez municipiile, că în înțelegere cu domnul ministrul de agricultură, comerț și industrie, am hotărît, ca pasapoarte și certificate tipărite pe blanchete vechi, care s'au făcut în decursul anului 1888, au valoare și după 1 Ianuarie 1889 până la trecerea timpului lor de un an.

—

Agio la plățirea vămii. Din partea ministerului comun de finance s'a hotărît, ca în luna lui Februarie agio să fie de 20 percente, la casul când vămile se vor plăti cu bani de argint în loc de bani de aur.

—

Statistică internațională de tutun.

Credem că va interesa pe ori-care fumător să scie cît tutun se trece pe an în Europa. „*Uhlands Wochenschrift*” publică un raport al unui statistic englez, care a calculat venitele statului din monopolul tutunurilor, a calculat cantitățile produse de tutun și consumațiunea lui. În Europa pe an se fumează circa 500,000.000 kilograme de tutun. Țeara în care se fumează mai mult e Franța, și e de observat, că în Franța nu numai cantitățile sînt mai mari în raport cu ale altor state, dar și calitățile sînt cele mai fine. După Franța vin Țerile-de-jos, unde se fumează mai mult decît în Turcia, care vine în locul al treilea. Dacă am lua cantitatea întreagă de tutun cîtă se fumează în Europa și am împărți-o în proporțiune cu populațiunea statelor și cu cantitatea cîtă se fumează în acele state, ar căde pe fiecare locuitor din Austro-Ungaria pe an 1.71 kilogr. de tutun, în Danemarca 1.68, în Elveția 1.47, în Belgia 1.43, în Germania 1.36, în Norvegia 1.04, în Svedia 0.84, în Spania 0.77, în Anglia 0.64, în Italia 0.61, în Rusia 0.56, precînd în Țerile-de-jos ar căde pe un locuitor 3.14 kilogr. Cele mai mari venitite din tutun le are Franța, Anglia, Austro-Ungaria, Spania și Italia.

—

Cultura poamelor. În Londra s'a creat o societate pentru cultivarea intensivă a poamelor, mai cu seamă a merelor. Se scie, că Anglia importă cantități mari de poame.

—

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: M. Tomits, comerciant în Budapesta. Iosefa Bonk în Buziaș. Springer și Comp. în Dej. Ioana Kirn în Fiume. Samuil Groszhändler, comerciant în Cașovia. Solomon Löw-Bär în Topolcianul-mare. Henric Feiner în Teschen. Conrad Wächter, comerciant în Viena. David Strasser, firmă comercială a Ceciliei Braun, în Jászaroșszállás. Iosif Renner, comerciant în Nagy-Szolnok. Ignatie Mezei, firmă comercială în Devayánya. Francisc Carrara, comerciant în Bruck l. Leitha.

Prețul mărfurilor.

Țîrgul de rimători în Steinbrach. În 23 Ianuarie n. s'a notat: ungureșci hîtrani grei 49 — cr. până 50 — cr. ungureșci grei, tineri 51 — cr. p. înă 52 — cr. de mijloc 52 — cr. până 52 1/2 — cr. uși ori 49 — cr. până 50 — cr. marfă țărănească, g. a 48. 1/2 — cr. până 49 1/2 — cr. de mijloc 51 — cr. până 52 — cr. ușoară 49 — cr. până 50 — cr. țărănească, de Bakony, grei 51 — cr. până 51 1/2 — cr. transito, de mijloc — cr. până — cr. transito u șori — cr. până — cr. transito țărănești grei 48 — cr. până 49 — cr. transito de mijloc 47 — cr. p. înă 47 1/2 — cr. transito ușori 44 — cr. până 46 — cr. țărănești ghindă — cr. până — cr. per 4 1/2 — cr. cumpînți dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 23 Ian. 1889.

Sămînțe	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	până	dela	până	
Grâu				
Bănățenesc, non	—	—	—	—
Grâu dela Tisa	—	7.40	7.50	—
Grâu de Pesta	—	7.85	7.55	—
Grâu de Alba-regală	—	7.30	7.50	—
Grâu de Bácska	—	7.40	7.60	—
Ungurese de Nord	—	7.20	7.40	—
Sămînțe vechi ori noue	Solul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până	
Secară		70—72	5.50	5.70
Orz	Nutret	60—62	5.60	5.90
"	de vinars	62—64	6.15	7.—
"	de bere	64—66	7.35	8.50
Ovės		39—41	5.15	5.60
Cucuruz (porumb)	bănăț.	75	4.70	4.75
"	de alt soi	73	4.70	4.75
Hrîșcă		—	5.40	5.70
Grâu	de primă.	7.48	7.50	
Cucuruz	de toam.	7.61	7.65	
Ovės	de toam.	5.05	5.07	
	de primă.	7.63	7.65	
		5.31	5.33	
Produse diverse	Solul	Cursul	dela	până
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	58.—	68.—	
"	franceză	—	—	
"	italiană	—	—	
Oleu de rap.	roșie	54.—	64.—	
Oleu de in	rafinat	38.50	37.—	
Uns. de porc	dela Pesta	60.50	61.—	
Slănină	dela țeară	51.—	51.50	
Sîn	săvîntă	57.—	53.—	
Prune	afumată	33.50	34.50	
Lictar	din Bosnia, în buți	10.25	18.75	
"	din Sărbia, în saci	16.50	16.75	
"	slavon, nou	16.—	16.25	
"	bănățenesc	—	—	
"	din Ungaria	—	—	
"	unguresci	—	—	
"	sărbesci	—	—	
"	brută	29.50	30.—	
"	galbină străcurată	34.50	35.—	
"	de Rosenau	115.—	116.—	
"	brut	16.—	16.—	
"	Drojdințe de spirit	18.00	9.—	

Cursul pieței din Sibiu.

din 25 Ianuarie st. n. 1889

Hărțile monetă română	Cump.	9.15	vînd.	9.20
Lire turcesci		1.80		10.85
Imperiali		9.80		9.50
Ruble rusești		1.24		1.26

Bursa de Budapesta

din 23 Ianuarie st. n. 1889.

Rentă de aur ung. 6%	101.25
" " " 4%	93.60
" " " 5%	145.—
Împrumutul căilor ferate ung.	145.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	99.30
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	118.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	116.50
Bonuri rurale ung.	105.—
" " " cu cl. de sortare	105.—
" " " bănățene-timigene	105.—
" " " cu cl. de sortare	105.—
" " " transilvane	105.—

Nr. 672/1889.
Vice-comite.

[671] 1-3

Publicare de licitațiune.

Pentru asigurarea furnisării petrișului (prundului) de lipsă în anul 1889 pe toate drumurile municipale de pe teritoriul comitatului Sibiiu se publică pertractare concursuală, ce se va ține prin oferte scrise și închise în **18 Februarie 1881 la 9 oare a. m.** la vice-comitele comitatului Sibiiu în sala cea mică de sedință.

Se provoacă deci toți aceia, care voesc a lua această întreprindere, a-și subșterne ofertele lor vice-comitelui comitatului Sibiiu cel mult până la oara amintită a zilei defapte pentru pertractare. Ofertele întrate mai târziu, precum și telegramele întrate ori-și-când, nu se vor lua în considerare.

Pe cuvântul ofertului provăduț cu 5 sigile și timbrat după regulă e a se serie deasupra adresei limpede numele acelei linii sau părți de drum, la care se referă ofertul.

Ofertele sînt de a se compune după formularul și conspectul de împărțire, care ambele se pot primi dela oficiul r. u. de construire de aici.

La ofert trebuie să se alătore cuitanța despre depunerea vadiului la cassa comitatensă.

Vadiul trebuie să se consiste cel puțin din 5% dela suma prețurilor, care le promite oferentul după cantitatea de petriș pusă în conspectul de împărțire, care servește de basă la pertractare.

Bani gata sau obligațiuni nu se primesc cu ofertul.

Conspectul despre împărțirea petrișului de furnisat, contractul de furnisare, condițiunile specifice, formularul de ofert și conspectul de împărțire ce trebuie alăturat acesteia, se pot ceti,

respective primi la oficiul r. u. de construire din loc (casa comitatensă, odaia Nr. 39) în oarele ordinare de oficiu. Sibiiu, în 19 Ianuarie 1889.

Vice-comitele comitatului Sibiiu:
Thalmann m. p.

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiiu.

A ieșit de sub tipar și se află de vîndare la Institutul tipografic din Sibiiu:

ȚINEREA VITELOR

de
Eugen Brote,
president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiu“.

Prețul unui exemplar **12 cr. v. a.**

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiiu.

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

ARGHIR și ELENA.**Istoria**

preafamosului fecior de craiu și a preafrumoasei fete măiestre cu părul de aur.

Adecă:

o închipuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

Numai de Vineri în 25 până Marți în 29 l. c. a se vedea!

Nou!**Surprindător!****Nou!**

Cei mai uriași copii din Europa

surorile uriașe

Olga și Iulia.

Olga e de 13 ani, 275 punți, Iulia e de 9 ani, 200 punți. A se vedea:

Piața mare în prăvălia Nr. 19.

Deschisă dela 10 oare dimineața până la 8 oare seara. Prețul întrării locul I. 20 cr., locul al II-lea 10 cr.

Pentru cercetare numeroasă se roagă

OLGA și IULIA.

[671] 2-3

Cancelaria Negruțiu

în Gherla — Sz-Ujvár — Transilvania

deschide abonament pe anul 1889

la

„**Amicul Familiei.**” Dîar beletristic și enciclopedic-literar — cu ilustrațiuni. Cursul XIII. — Apare în 1 și 15 și a luni în numeri câte de 2—3 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poezii, povești, piese teatrale ș. a.; — mai departe tractează cestiuni literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte poporațiuni din patrie și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate nisuesce a face câte-o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesce a întinde tuturor indivișilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plățibili și în bilete de bancă ori marce postale.

„**Preotul Român.**” Dîar bisericesc, școlastic și literar — cu ilustrațiuni. Cursul XV. — Apare în broșuri lunare câte de 2½—3½ coale; și publică portretele și biografiile arhierilor și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiuni, — mai departe articoli din sfera tuturor științelor teologice și între acestia mulțime de predici pe Dumineci, sîrbători și diverse ocațiuni, mai ales funebreale, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literare; și în urmă tot soiul de amănunte și sciri cu preferența celor din sfera bisericească, școlastică și literară. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plățibili și în bilete de bancă ori marce postale.

— **Colectanții primesc gratis tot al patrulăa exemplar.** —

— **Numeri de probă se trimit gratis ori-cui cere.** —

Tot de acolo se mai pot procura și următoarele cărți din editura proprie:

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere, înveridată și apretată de Dr. Gregoriu Silași. (Op. complet.) Broșura I., II. și III. Prețul broș. I., II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună 1 fl. v. a.

Merinde dela școală sau învățători pentru popor, culesse din dîarul unui școlar, de Dr. George Popa. — Opul acesta, pentru povățuirile lui valoroase, are să ocupe un loc de frunte în bibliotecile noastre populare. Dl autor a avut nimerita idee, de a publica prin opul de față un dîar de școală ce 'și-l făcuse ca elev de anul I. al școlăi populare superioare din Câmpeni, va să dîcă precînd era în al 4-lea an de școală. În acest dîar se cuprind diferite impresiuni din copilărie, atât din școală, cât și afară de școală, o colecțiune bogată de diferite povățuiri primite dela învățătorul seu, pe care autorul le-a prelucrat și desvoltat cu multă îngrijire. Cele mai fundamentale principii cu privire la morală religioasă, naționalitate, igienă, economie, istorie etc. etc. se află în acest op, așa că singur numai câteva din cele 32 capitole, cum ar fi de exemplu capitoul despre fum, despre curățirea trupului etc, ar fi de ajuns pentru a merita să nu lipsească din nici o bibliotecă populară românească. Opul cuprinde 289 pag. 8°. — Prețul unui exemplar cu porto francat e 1 fl. 10 cr.

Barbu cobzarul. Novellă originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Puterea amorului. Novellă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novellă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novellă originală. — Continuarea novelei: „**Idealul pierdut**” — de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Miseriile sociale. Novellă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Fîntăna dorului. Novellă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codrean craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ultimul Sihastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Bunica și nepoțelul. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé, de G. Simu. Prețul 10 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novellă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novellă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Naratiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Herman și Dorotea, după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide, trad. în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în sa-lele gimnasiunii din Fiume prin Vincențiu Nicoră, prof. gimnas. — Cu portretul M. S. regine României. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poezii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și vioarele, poezii populare, culesse de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puii ei de aur. Studii arheologice de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Biblioteca „Săteanului Român.” Cartea III., IV. Cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la ambele 50 cr., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca „Familiei.” Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete, din economie, industrie, comerț și chemie. Prețul 50 cr.

Economie pentru școlăile popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Spiciure din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vasile Gr. Borgovan. Prețul 15 cr.

Manual de gramatica limbii române pentru școlăile populare, în trei cursuri, de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manual aprobat prin ministerul de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 Nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculării în școala populară pentru învățători și preparanți. Bros. I. scrisă de Gavril Trifu, profesor preparandial. Prețul 80 cr.

Cuvîntări bisericesci la toate sîrbătorile de preste an de I. Papiu. Un volum de preste 24 coale 8° mare, hîrtie fină. — Numele d-lui I. Papiu este mult mai bine cunoscut clerului român, decît se fie de lipsă a mai recomanda acest nou product al d-sale. Clerul român a învățat a-i apretul scrierile d-sale pentru însemnata lor valoare literară. — Noul tom de

predici întrece încă toate volumurile de predici edate până acum prin întocmirea sa, avînd o notiță istorică la fiecare sîrbătoare, care arată timpul introducerii, fazele prin care a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva sîrbătoare. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 2 fl.

Cuvîntări funebreale și iertăciuni pentru diferite casuri de moarte, întocmite de Ioan Papiu. — Acest volum de preste 24 coale cuprinde: 8 cuvîntări acomodade pentru ori-ce casuri ordinare de moarte întîmplătoare în timpuri diferite ale anului, 10 la casuri ordinare, însă mai speciale de moarte, 4 la înmormîntarea oamenilor bătrîni, 5 la înmormîntarea pruncilor, tinerilor și a junilor, 9 la casuri de moarte speciale; — apoi pe mai bine de patru coale urmează o mulțime de iertăciuni precedate de o introducere generală în iertăciuni, și anume: 1. Iertăciunile bărbatului dela muier; 2. — ale muierii dela bărbat; 3. — ale părintelui dela fi; 4. — ale mamei dela fi; 5. — ale fiilor dela părinți; 6. — ale fratelui sau surorii dela frații și surori; 7. — ale nepoților dela moși, moașe, buni, bune, străbuni, străbune; 8. — ale nepoților dela unchi și mătușe; 9. — dela neamuri și consăngeni mai depărtați; 10. — dela conșoți de aceeași ocupațiune; 11. dela binefăcători, amici, cunoscuți și dela toți creștinii adunați. Recomandăm clerului român acest bogat volum de cuvîntări funebreale și iertăciuni luate amăsorat tuturor cerințelor preoțiilor fungente la casuri funebreale. — Prețul unui exemplar expedit franco e 2 fl.

Cuvîntări bisericesci. Tomul III., scris de Ioan Papiu. — Acest tom cuprinde predici pe Dumineci și se extinde pe 12 coale 8° mare. — Prețul unui exemplar expedit franco e 1 fl.

Oriental catolic sau concordanțele tradițiunii, în două limbi — română și latină, tractează despre primatul bisericii și se extinde pe 22 coale 8° mare. — Scrisă de Ioan Papiu. — Opul acesta a fost recensat favoritor și lăudat și de foile străine. — Prețul unui exemplar expedit franco e numai 1 fl. 50 cr.

Rezultatele filosofiei sau cunosințele cele mai de frunte despre natura spirituală a omului, despre relațiunile și scopul lui, expuse în mod popular de profesorul Dr. Iosif Frapport și prelucrate în traducere liberă (cu facultate dela autorul de Ioan Papiu. — Acest op, care se extinde pe 11 coale 8° e foarte acomodată ca premiu pentru cei-ce absolvă școala populară, se vinde cu prețul numai de 50 cr. exemplarul expedit franco.

Manual catehetic pentru primii ani școlastici, prelucrat după I. A. Fritz de Basiliu Ratiu, fost profesor de sf. scriptură, catehetică și metodică în

seminarul archidieceșan din Blaj, actualmente vicar archiepiscopesc în Făgăraș. — Acest op de mare însemnătate pentru literatura catehetică română este o prelucrare liberă, schimbînd unele aplicări practice cu altele recerute de relațiunile și lipsele băieților nostri, ear' ceremoniile bisericesci înlocuindu-le cu cele prescise și usitate în biserica noastră română. În note se arată și procederea ce are să observe catechetul față cu discipulii sei. Această scriere are să fie un îndreptar în mîna catechetilor, învățătorilor și a părinților la instrucțiunea religioasă-morală ce au să o deie micilor băieți. — Prețul unui exemplar din acest op, care poartă clausula aprobării Preașv. ordinariat metropolitan din Blaj și care cuprinde 222 pag. 8°, avînd mai multe poezii în text, — este 1 fl.

Omiliile celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Gură-de-aur la epistolele sîntului apostol Paul către Tit și Filemon. Traduse de Constantin Morariu. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 60 cr.

Dumnezeasca liturgie a celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Chrysostom, compusă din operele aceluia sînt părinte de Ioan Borosiu, paroch gr-cat. și asesor consistorial. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 40 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pînză 80 cr., legat mai fin 1 fl., legat în piele 1 fl. 30 cr., în lux 2.50—2.80.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărtică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe sexele. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pînză 26 cr.

Cărtică de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambe sexele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar e 10 cr.; 50 = 3 fl., 100 = 5 fl.

Visul Preasfîntei Vergure Maria a Născătoarei de D-deu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu icoane frumoase. Prețul unui exemplar expedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 9 fl.

Epistolia D. N. Isus Christos. Prețul unui exemplar legat și expedit franco e 15 cr.

A se adresa la „Cancelaria Negruțiu” în Gherla — Sz-Ujvár. — Transilvania.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acți în Sibiiu, sub responsabilitatea lui Michail Gherla.